

§ 316. Б) *Поединокъ-тъ.*

Поединокъ (дуель) е збиваніе на двама человекы, предприятото по зговоръ съ предварително назначаваніе дня, мѣсто-то, часа и оръжіе-то за збиваніе-то. Поединокъ-тъ е тяжко престѣпленіе противъ гражданскы-тъ и църковни-тъ законы. Петръбѣ да влизамы и да изнеквамы единоборство-то (дуель), нити за открываніе на пистолѣ-тъ, нити за окончаваніе на распрѣ и тѣжбѣ, нити за избѣгваніе отъ названіе-то *страхливъ* и засидѣтелствуваніе-то своѣ-тъ храбрость. Истинна-та храбрость и честь-та на християнина състои въ единъ-тъ добродѣтель, коя-то е охотѣ жертвува живота тамо, гдѣ-то го изыскуватъ вышнѣ-тъ обязанности. А что е това за честь въ дуела? Не е ли по-почетно да предадешъ оскърбителя въ суда на общественото мнѣніе, да искашъ удовлетвореніе по законы-тъ, или съвършено да го опростишъ, отколкото да ставашъ за него, а често и за себе самага, нещлнителъ съ смъртнѣ казанъ? Какъ може да дамъ толко голѣмо значеніе и важность на оскърбленія-та, за кои-то въ отмъщеніе другому, да жертвовамъ собевенный си животъ? Что може да бѣде по-голѣма загуба, отъ загубѣ-тъ на живота? Что може да бѣде по-голѣма бѣда, отъ бѣдѣ-тъ, коя-то отнима живота? Что може да бѣде по-голѣмо отъ това безчестіе, което ны лишава отъ живота? И така входящи-тъ въ *дуели* съгрѣшаватъ противъ Християнскѣ-тъ вѣрѣ, коя-то не само запрещава самоубійство-то, а и повелява съ готовность и търпѣніе да преносимъ всякы оскърбленія (Мат. 5. 39-41); такиови съгрѣшаватъ противъ любовь-тъ къмъ самъ себѣ, зашто-то ся правятъ виновни въ самоубійство-то; съгрѣшаватъ противъ домочадіята, у кои-то ся отима полезный-тъ членъ, а нѣкога глава-та на домочадіе-то; съгрѣшаватъ противъ царство-то, че съ *дуели-тъ* ти нарушаватъ порядока, като присвояватъ на себе самоуправство-то. Затова Православна-та Църква е установила да не удостоява съ християнско погребеніе и поменуваніе оныя, кои-то умиратъ на *дуели-тъ*.

Шеста-та заповѣдъ отъ десятословіе-то запрещава убійство-то, запрещава заедно и всичко това, кое-то може да вреди здравіе-то на ближняго и цѣлостъ-тъ въ членове-тъ на тѣло-то съ удары, оскърбленія и притѣненія (Втор. 24. 16-22; Прем. Сол. 14. 22; Притч. 24. 11, 13; Сир. 4. 32).

Примеч. Отъ самосебе ся разумѣва, че законно-то Правителство може да лишава отъ животъ престѣпны-тъ граждане, Това ся потвърдява не само отъ общій смьслъ на человекскый родъ, нъ и отъ откровеніе-то (Быт. 9. 6; Рим. 13. 4).

§ 317. *Дѣла-та на милосърдіе-то тѣлесно.*

Освенъ отдалечаваніе-то отъ всичко вредително за здравіе-то и живота на ближны-тъ, ние смы дължни да имъ показваме всякѣ помощъ за тѣхно-то здравіе и животъ. Тука ся отнасятъ дѣла-та на тѣлесно-то милосърдіе, кои-то ся броѣтъ седемъ: да дадемъ на гладны хранѣ, да напоимъ жадны, да посѣщавамы заключенны въ темницѣ, да навяждамы болны, да ввождамы странны въ жилища-та си,